تنکي ارمانونه

لومړۍ شعري ټولګه

کتاب پېژندنه

دکتاب نوم	::	تنکي ارمانونه
ليکوال/ شاعر	::	ملک محمدرمضان مشواڼي
قلمي نوم	::	ارماني
کمپوز	::	په خپله شاعر
سرپاڼه	::	رشيداحمد مشواڼي
چاپ شمېر	::	پنځه سوه ټوکه
چاپ کال	::	مي ۲۰۱۳
بيه	::	سل کالداري

غزنوي خپرندوي ټولنی تخنيکي ځانګه   سويس پلازه کويټه

Download
from:aghalibrary.cm

ټړون

په نامه دهغه لوي ځښتن چي زما په شان يې وړيرو نورونا پوهانو ته څه لړغوندي دقام دبيداري شعور ورکړی دی.

زما خبري

زه خودومره لوي شاعرنه يم چي په ځان وياړوکړم ما خوبس اوس هم دادی دزده کړی په چوکاټ کښی لومړی ګام اېښی دی.اوغواړم چي زمادالنده غوندي شعري هڅه ترتاسو پوري درورسېږي.اوتاسوزمانېمګړتياوي وما ته راپه ګوته کړی.چي له ماسره کومي تېروتني شوي دي. زه دهغوټولوملګروپه ځانګړي توګه دغلام محمد مجلسيار مشواڼي زمادلومړۍ زدهکړوښوونکي ماسټرعبدالباقي او زماددوستانوچي زما شعرونه يې زمزمه کړي دي لکه طاهرفيروزاوعاصم ګلستاني دژورنالستانې په ډګرکښي ترټولوزياته مننه دجهانزيب اڅکزي کوم چي دده دلاري د ژورناليستي وځانګي ته راغلم اوبيادعبدالکبيرشاکرهم مننه کوم چي هروخت يې زما په شان دنورو پښتنوژورنا لستانو د روزګارغم کړی دی ددوي مننه کوم.هم دغه شان دنعمت الله اڅکزي، جبارخان کاکړاودسيدانورشاه هم مننه کوم چي دوي پخپلو ورځپاڼوکښي دليک کولوموقع په لاس راکړه.د دې ټولوترڅنګ دمحمدهاشم پروانه مشواڼي هم مننه کوم چي لماسره به يې خپل هنرشريکوای.مامخ کښي هم ويلي ووچي دادبي زدهکړوپه چوکاټ مي هم دا اوس ګام اېښي دی ځکه زماپه خبروکښي به ادبي خبره لړاو خپل دهغودوستانوذکرډېروي چي په هرډګرېي له ما سره کومک اوپه زړه پوري مرسته کړې ده.په دې ملګرو کښي يوڅونومونه رانقل کوم لکه ګران ملګری نصرالله زېړي ،عباس شاه مخلص مشواڼي،طيب عادل مشواڼي ، حاجی جمال تره کی ، محب الله محبوب،اکرم دليار، نذير وفا ،ملک عرفان مشواڼي ،عبدالقدير،آغاجان همدرد ،علي جان خوشحال، عظمت اڅکزی، ظفرالله اڅکزی، نقيب الله کاکړدبوستان اودپښتونخوا ګوند نورو ملګروچي زما مرسته کړې ده اوتردې مقام يې را رسولی يم چي نن زمادالنده غوندي شعري ټولګه بشپړه شوې ده.زماپه دې خبروبه ګڼ شمېرملګري نيوکي وکړي خوڅه وکړم چاچي زما ډاډ ګيرنه کړې ده بايد چي هغه وستايم. زمادشعري ټولګی نوم ښاغلي علي جان خوشحال چي زماملګری دی غوره کړيدی.زه خپله دغه شعري ټولګه دپنجپاي ډېرتکړه شاعراوخپل ګران ملګری غلام محمد مجلسيارته ډالۍ کوم.

ستاسويوه نړۍ مننه   ملک محمدرمضان ارماني سهيلي پښتونخواکويټه

ramzanarmani@gmail.com 03458337726

حمد

لاس په دعایم کړم سوالونه زه وتاته الله
منکرخونه یم چي زاری کړم وبل چاته الله

ته مهربانه ته رحیم اويې خالقه ذاته
پروت ګنګاریمه هروخت ستاودرګاه ته الله

داستاله قهره پناه غواړمه خالقه خدایه
نیولي سترګي مي هروخت دي ستاوخواته الله

مشرک خونه یمه چي تاسره شریک ګنمه
سوزي په اورکښي چي سرټیټ کړي وبل چاته الله

دخپله دره ارماني ته یو څه ورکړه خدایه
په سترګوسرودرته ژړیږي ستادرګاه ته الله

***

نعت

زما عشق په خپل جانان دی بل به څه کړم
چي سردار ددوو جهان دی بل به څه کړم

چي په راتګ د محمد تیارې رڼا شوې
دا نبي آخر زمان دی بل به څه کړم

ده رحمت العللمین رالیږل شوی
هم زموږ د سترګو توان دی بل به څه کړم

هرڅوک وايي چي روان د ده په لاره ویه
داارمان دمسلمان دی بل به څه کړم

زي اُمتي یمه دده په لاربه ځم
بس هم دغه مي ارمان دی بل به څه کړم

زه بنده دلوي څښتن په ده نازیږم
پرالله باندي ډیرګران دی بل به څه کړم

د الله دی نازولی په موږ ګران دی
صفت خوا يې رمضان دی بل به څه کړم

***

زما زړه ستا د ميني کوردی کوردی
بل چي په ما د ميني اوردی اوردی

زه څکه ژاړم خود به ژاړم ارمان
زړګی زماله دنيا توردی توردی

زړه سوځوم د آزادۍ په لاره
لکه د ښمن چي مي خپل وروردی وروردی

په غروکښي ستاد عشق شپيلۍ وهمه
دلته زماد جانان کوردی کوردی

ته په دې خاوره لکه نه يې ميئن
ليلا وطن نه دي زړه موړدی موړدی

په ښکلي نوم دی ارماني شوم شيدا
زړه مي بدل په سوي سکوردی سکوردی

***

په غم کښي د دنيا چي ته جلا را سره نه شې
ميئن يمه پرتا چي بېوفا را سره نه شې

په زړه کښی مي غمونه تارا کړي دي جانانه
اوس ګوره چي جلا ته په رضا را سره نه شې

دا اورم چي خفه يې نن له ما سه په ما ګرانه
قسم دی که زه ولاړ شم چي په خلا را سره نه شې

پوهېږم چي ميئن يې زه خو هم پرتا ميئن يم
له مانه مرور چي په دنيا را سره نه شې

خوار وزار زه ارماني يم په تا پسې جانانه
اوس ګوره رمضانه په ژړا را سره نه شې

***

څه ښکلې نشه ده ستا په سترګو کښې
څو مره ښه مزه ده ستا په سترګو کښې

سرې لمبې خورې دي په وطن اشنا
دا څه توره شپه ده ستا په سترګو کښې

رايې کړه په مينه چې نشه شمه
ما ته اوس نشه ده ستا په سترګو کښې

يو ورورد بل وروړنه غلا کوي دلته
دا بده قبصه ده ستا په سترګو کښې

مه يې وېښوي په خوب کښې ده ورکه
زماليلا وېده ده ستا په سترګو ګښې

زه ارماني ډير په مينه وايمه
زما د زړه قبصه ده ستا په سترګو کښې

❋❋❋

محبوبي ستا د سترګو جنګ ښه نه دی
په تندي خال په شونډو رنګ ښه نه دی

راځي چې ختمه غلامي کړوزياته
کول بيا ويار د بل په ننګ ښه نه دی

چې ته راځې بويې جهان خبر کړي
په غاړه ستا لاچي لونګ ښه نه دی

خوښه مي توره بنګړي څه کومه
پېغلي دا ستا د بنګړو شړنګ ښه نه دی

محبوبي پر پرده د رقيب خويونه
تله د رقيب سره په څنګ ښه نه دی

راواخلی توري ځودننګ په لاره
دپلارپه توره مودازنګ ښه نه دی

راځي چي وکړه نن غیرت په وطن
غلام سړی پروت پرپلنګ ښه نه دی

راځه راځه ارماني ګران پښتونه
په ماوتادرقیب جنګ ښه نه دی

***

نن چي ماپرتااوتاپرمالاسونه واچول
دي ظالم رقیب مي پرلیلالاسونه واچول

ولاړم تومتي شوم ستاپه مینه کښي جانانه زه
ولي دي جانانه پربل چالاسونه واچول

زه په لخوپښواوپه ازغودرتلمه تالره
څنګه تاپربل ښایسته اشنالاسونه واچول

څنګه له ماولاړي بېوفاشوي ته دبل ګلي
زه یم وفادارماپروفالاسونه واچول

ماچي ویل ته به یې جانانه ننګیالی پښتون
ته شولې بې ننګه تاپرچالاسونه واچول

ته خودرقیب په خولې جلاشولې له ماګلي
هېرمي کړه غمونه ماپرتالاسونه واچول

هېربه کړم هرڅه ګرځم خوشحاله ارماني یمه
ګرځم په خنداچي تاپرمالاسونه واچول

***

وطنه ستاوجګوغروته سلام
ستاوبهادره ننګیالوته سلام

دخپل وطن په مینه پایمه زه
زمادمیني وجذبوته سلام

چي غلامي قبوله نکړي په ځان
وداسي ښکلو پښتنو ته سلام

د پښتونخوا د آزادۍ په نامه
چي کوي جنګ وتوريالو ته سلام

چي قربانۍ د پاره تل وي تيار
ناست په سنګر کښي شازلمو ته سلام

دا چي روان دي ځي د جنګ ميدان ته
د خان شهيد ودې بچو ته سلام

چي دوطن په نامه ځان کړي قربان
ددې پښتون و ولولو ته سلام

تل يې ساتلی دی وطن د پښتون
د خپل مشرانو وجرګو ته سلام

د پشتونخوا د خپلواکۍ لپاره
د ارماني ودې شعرو ته سلام

***

رادي کړل لاسونه په لاسونو کښي
ورک مي شول غمونه په غمونو کښي

اوس شومه خوشحال چي خوشحالي شوله
مخکښي سوځېدمه په اورونو کښي

ستا پر خمارو سترګو شيدا يمه
راکه ماته جام ته په جامونو کښي

بيا وينم په سپينه ورځ خوبونه ستا
رنګ مي شي خوبونه په خوبونو کښي

مينه مي په زړه قبوله ستاده اوس
ځکه خو اوس ورک شوم په سوچونو کښي

نن د ارماني دزړه خبر واوره
کړي دیه شاعري چي په شعرونو کښي

***

داوطن ګټل غواړي ځوانانو
وینه تویول غواړي ځوانانو

نن مي بیا پښتون زړګي په مینه
څه نه څه ویل غواړي ځوانانو

زړه مي دافغان په وطن ژاړي
اوښکي تویول غواړي ځوانانو

هسي پروطن آزادي نه راځي
سرخو پرېکول غواړي ځوانانو

چي بلي کړی ډیوې تیارې به ځي
څه خوبلول غواړي ځوانانو

کوم چي ارماني ویني په خوب کښي
هغه ژوندکول غواړي ځوانانو

***

په سره جوړه کښي ښاپېرۍ ښکارېږي
لیلادګل غوندي غوټۍ ښکارېږي

منګی په سرچي ځي ګودرته کله
بیا نو د غرونو شهزادګۍ ښکارېږي

مالیونی کړي رانه ورک شي خپل ځان
چي راته راشي شین خالۍ ښکارېږي

دښکلومنځ کښي چي راځي په مینه
خومره ښایسته لکه کوچۍ ښکارېږي

کوي هروخت راته دننګ خبري
دا میوندواله ملالۍ ښکارېږي

ناست ې انځورته ارماني دشپې یم
په سرزمالکه سپوږمۍ ښکاریږي

***

دیارپه سترګو کښې پرته ده مینه
ځومره خوږه ځومره ترخه ده مینه

ته د پخوا په سترګو وګوره لږ
لامي په زړه کښې ستا خوره ده مینه

ستا د راتلو لاري به کړمه جارو
زړه کښې زما چې لاتوده ده مینه

زه که دا ستا دیدن کولای نه شم
له ما سره دي راسره ده مینه

غمونه لیري که له مانه ګله
ستا چې مي زړه کښې میلمنه ده مینه

یم ارماني لا طلبګار د میني
هېره مي نه ده ستا قیصه ده مینه

***

بیا په سترګو سرو دخپل اشناله ښاره ولاړم
وو ډیر رقیبان چې دلیلاله ښاره ولاړم

بس ده دومره مینه چې مي وکړه لتا سره
زه خوباوفاوم هم په داله ښاره ولاړم

ماخو پکښې مینه لټوله مینه نه وه
ځکه لکه خپل داسي دا ستا له ښاره ولاړم

ولي مي په کاڼو راته ګوری دښار خلګو
ټول زخمي زخمي یم په ژړاله ښاره ولاړم

د ببوفا ښاروو پروانه کړمه تېرلاړم
خیردی که نن بیا زه په ژړاله ښاره ولاړم

هیخ ګیله مي نشته رمضانه له هیچا څخه
هسي ارماني یم په رضاله ښاره ولاړم

***

تل به نازېږو موږ په تا رهبره
د پاکي خاوري پښتونخوا رهبره

رهبره کله دا غیارونه شي
خلګ راټول دي نن په تا رهبره

د غریبانو یې د ژوند ملګری
مینه په زړه لرې رښتیا رهبره

په تا نازېږي د وطن خلګ ټول
ته یې د ټولو رهنما رهبره

ځکه اولس درته دعا کوي نن
رمضان دي ستاي په ادا رهبره

***

خبر که تېرېږي خو په ما تېرېږي
دا د غم ورځي چي اشنا تېرېږي

چي راځي نه ګوري وما ته لیلا
چي په کوڅه کښي شاه لیلا تېرېږي

منګی یې وا خیستي اوشوه روانه
چیري چي ګوري په خندا تېرېږي

دورورپه وینو مي دی سره لاسونه
دبې وسۍ ژوند دی پر ما تېرېږي

راغله په مینه اوس زما شوله دا
راځي کوڅې ته په خندا تېرېږي

هغه به ورځ وي آخري دژوندون
کله اغیار چي په دې خوا تېرېږي

دورورولۍ خبري وکړی تاسو
بیابه هیڅوک نه په ژړا تېرېږي

ولاړه له مانه دبل چاشوه لیلا
اوس نو په پټه ببوفا تېرېږي

نازېږې مه په خپل ځواني باندي ته
اې ! ارماني ځواني هم ستا تېرېږي

***

نه ددولت نه ددنیا خبري
موږ خو کوو پښتونخوا خبري

که موورياددپاني پت میدان شو
هرڅوک به کړي داحمدشاه خبره

جوړکړل ځوانانو لښکرونه دجنګ
ورځي میدان ته کړي رښتیا خبري

پرې ږدی يې مه ځه دشهيد په لاره
کوي خاین په کورکښې دا خبري

تاچي اشناله خپل اشنانه بېل کړه
کوي رقیبه خلګ ستا خبري

یمه میئن په پښتنو ارماني
ځکه کوم زه دشیرشاه خبري

تا چي یادومه دسلګوسره
اوښکي تویومه دلېموسره

زړه ته دي ورتېره داخبره که
ګوره چي تېښ نه شی دکتوسره

عشقه زه پشتون یمه مجنون یمه
تابه کړم قبول زه دپښتوسره

ننګ چې په پښتو او پښتونخوا کوي
زه ورځم دداسې مېړانو سره

سترګې دي راوړه وه مېئن یمه
سترګې خپلومه دښو سره

ولاړمه له کلې مسافر شومه
ورک مې شو قرار د تېر وختو سره

زه شوم درپدره بېوفا شوې ته
بیابه دې په خله کړم د جرګو سره

خوارکه ارماني یم پروانه کوي
نه یمه غلام چې ځم پرېدو سره

***

دا ستا په زنه چې خالونه ډېر دي
دومره په زړه زما دردونه ډېر دي

نه وي د شپې او نه دورځې قرار
څومره په زړه کښې مې زخمونه ډېر دي

خداي به آزاده پښتونخوا کړي زموږ
دلته د نورو پېغورونه ډېر دي

زه انتظار ستا د راتلو کومه
ستا د لېدو مې ارمانونه ډېر دي

مخ کړه څرګنده چې دي وو ښمه
لا مې په ژوند کښې نور غمونه ډېر دي

راځه چې وکړو د اخلاص یارانه
دپاکې مینې تومتونه ډېر دي

زه ارماني په تا مېئن یم ګوره
زما لتا سه امیدونه ډېردي

***

نه خوښوم د ښنګړو شړنګ محبوبې
غواړم چې شم په وینو رنګ محبوبې

زه چې آزاده پښتونخوا خوښوم
کومه زه په وطن جنګ محبوبې

ورک به خاینان کړم له وطنه ټول
ورباندې زه کوم غورځنګ محبوبې

دا پښتانه دي چې جنګېږي هر وخت
دښمن وي په وینو رنګ محبوبې

ما ته پښتوا و پښتونخوا ده ګرانه
کومه زه پر پښتو ننګ محبوبې

د سنګر خوا ته چې زلمي روان دي
ولاړېږې زه یمه پر څنګ محبوبې

خوار ارماني یم پښتونخوا جوړم
نه کوم خوب زه پر پالنګ محبوبې

***

راځئ چې وکړو فیصله ملګرو
زیاته به نه کړو اندېښنه ملګرو

جار به سرو مال کړو تر وطن زلمو
و به کړو خپلو کښې جرګه ملګرو

پرېږدمه نه زه خاینان په وطن
زما ده ټینګه اراده ملګرو

زه به وریاد کړم ابدالي و میرویس
په وطن جنګ کړم همېشه ملګرو

د ننګ په لاره چې هر وخت روان یم
ننګ او غیرت مې دی نشه ملګرو

خوار ارماني يم بس هم دومره وايم
خپل قام به نه کړم تماشه ملګرو

***

مه مي وينوی په خوب وېده نه يم
ورک ددې دنيا دغمه زه نه يم

پرېږده چي خواره وي تورزلفان په ما
پروت دخپل جانان په زنګانه نه يم

نه کوي ياري له ماسره قسمت
زه ستړی ستومان په ژوندانه نه يم

کله به راځي زما په خوا اشنا
ستاپه غم کښي زه وېده وېده نه يم

پرې مي ږدی چي وسوځم اېرې شمه
پروت زه په انګار دبېلتانه نه يم

تا ته په ارمان ارماني وايمه
زه په تيغ زخمي دبېلتانه نه يم

***

سترګي ديارمي ډيرياد ېږي ماته خوب نه راځي
دزړه په سرمي راورېږي ماته خوب نه راځي

خبرزه نه يم چي وختونه په ماځنګه تېرشي
هسي مي زړه راته تنګېږي ماته خوب نه راځي

په نېمو شپو شمه بېداره ستاتصويرته ګورم
دهجراورپه مابلېږي ماته خوب نه راځي

زه خوساده يمه هروخت دي يادوم په مينه
داستاخندامي نه هېرېږي ماته خوب نه راځي

هروخت په مينه راته وکړه دپښتوخبري
داپښتونخوابه اوس جوړېږي ماته خوب نه راځي

زه ارماني يې يادوم مدام په مينه مينه
اوښکي په مخ زما بهېږي ماته خوب نه راځي

***

هريو ارمان مي دي ستو مانه چاته وژړېږم
ګرځم خفه يم له خپل ځانه چاته وژړېږم

نېمګړي پاته ارمانونه مي دخپل زړګي شو
پوره مي نه شولې ارمانه چاته وژړېږم

په نېمو شپو شمه را ويښ ستاو تصويرته ګورم
ته بېوفا شوې په ماګرانه چاته وژړېږم

دغه سپرلۍ دا خوشحالي مي په نصيب کښې نه ده
ورک شمه ورک شم له جانانه چاته وژړېږم

باور مي نشته په هيچا ځکه تنها ګرځېږم
سوځم په اورکښې د هجرانه چاته وژړېږم

خبرېږي زه يم ارماني يم بېوفا شوا شنا
ليکم شعرونه دخفګانه چاته وژړېږم

***

ستاله يادونو سره ژوندکومه
له ډېرغمونو سره ژوندکومه

ته خو خندا او زه ژړا کومه
ستا تصويرونو سره ژوند کومه

چي ته وله شپه يم ناقراره مدام
زه له زخمونو سره ژوندکومه

وايم چي رابه شي ښايسته ليلا مي
له دې سوچونو سره ژوندکومه

په زړه مي ډېر داغونه ستا پراته دي
دکړهاونو سره ژوندکومه

دګل په قدر کله زه پوهېږم
کله ګلونو سره ژوند کومه

په دې خوشحاله ارماني پښتون يم
چې د خپل ورونو سره ژوند کومه

❋❋❋

سترګې مې ستا سترګې لېدل غواړي
دزړه ارمان پوره کول غواړي

نشته باور مې اوس په چا باندې
دا بې باوره هېرول غواړي

دزړه قرار دې رانه وړی تا
دغه زړګې مې صبر بدل غواړي

تې چې له مانه کړې جدا ليلا
دا رقيبان په اورسېزل غواړي

چې پښتنه وي بيا جفانه کوي
کله دا خپل اشنا دا غل غواړي

راځي چې وو ايو په مينه تول
مينه وفا سره تړل غواړي

زه ارماني خپل پښتانه ستايم
دا پښتونخوا هم خپلول غواړي

❋❋❋

په اوښکو لوند مې شو ګريوان عالمه
ژړا کوم له ډېر خفګان عالمه

دا دربدره افغانان چې وينم
خوارو زار ګرځي پرېشان عالمه

خداي به ودان زموږ وطن کړي خلګو
چي دلته وسي لړباران عالمه

رڼا د علم چي خوره وره شي
دلته به راشي ښه دوران عالمه

دوطن کاڼي ښکلوم په مينه
ځکه چي کوردی دافغان عالمه

مدام دغم باران راوري په ما
هروخت زه ژاړم په ارمان عالمه

زه ارماني دوطن مينه لرم
ځان به قربان کړم په دې شان عالمه

***

چي ستاله کلي شوم روان محبوبي
په اوښکولوند مي شوګريوان محبوبي

په لاره تلم ژړا هم ماکوله
په برخه زماشولو خفګان محبوبي

په اوښکولوند ګريوان زه چاته ورشم
ژړاکوم ډيرپه ارمان محبوبي

خودبه ژړيږم چي ميئن يم پرتا
په اورکښي سوځم دهجران محبوبي

بيابه داستاکلي ته نه درځمه
زه مسافروم يوافغان محبوبي

زه ارماني دي دزړه کورکښي ساتم
په خنګ کښي اوسه درمضان محبوبي

***

مرم خوپروانشته آزادي راوړم
خاندم خوشحاليږم خوشحالي راوړم

سرکه مي په دارشي پروانه کوم
ځکه چي خپل قام لره سيالي راوړم

راچي خوشحالي شي کورپه کورزموږ
ګرځم په کوڅوکښي ورورولي راوړم

يمه ارماني په خپل وطن قربان
سربه کړم په دارچي خپلواکي راوړم

***

پاڅي له خوبه پښتنو زلميانو
د پشتونخوا د جګو غرو زلميانو

توري ته لاس کړی په شانه شي ګوری
زموږ د کلی او کوڅو زلميانو

لږمو تاريخ د پلار نيکه وګوری
په ننګ ولاړوو ننګيالو زلميانو

په خپل وطن به پشتانه جنګېدل
څله وېده ياست جنګيالو زلميانو

راځي چي خپله پښتونخوا کړو خپله
بې کوره نه يو توريالو زلميانو

راځي چي وېښ شو د غفلت له خوبه
لابه وېده يو موږ ترڅو زلميانو

زه ارماني د پښتونخوا په مينه
ليکم شعرونه د پښتو زلميانو

***

زه په فرياداوپه ژړاشومه د خپل جانانه
ولاړم له کلی زه جلاشومه د خپل جانانه

هغه جانان مي شوارمان چي په وطن پاته شو
اوس مسافرګرځم تنهاشومه د خپل جانانه

په ټول وطن کښي تومتي شومه ديار په مينه
ځکه خوولاړمه فناشومه دخپل جانانه

ماته يادېږي دوطن خړي کوځې عالمه
زه چي قربان ترپشتونخواشومه دخپل جانانه

زه ارماني به ځان قربان کړمه په پاکه مينه
چي په ژړا اوپه خنداشومه دخپل جانانه

***

مه کوی خپلو کښی جنګونه ګوری
ورانوی خپل ودان کورنه ګوری

تاسو په خپلو کښي يوبل چي وژنې
پرېکوی ثله خپل سرونه ګوری

راځي چي مړه کړو دنفاق اورونه
زياته به نه کوو مرګونه ګوری

ثله کوی دزی خيلی جنګونه
ورک به موشي ټول تاريخونه ګوری

زه ارماني وپشتنوته وايم
ورکړی په خپلو کښي لاسونه ګوری

***

په بام ولاړه وه محبوبي اشارې کولې
زړګي زما ورته دليري نه لمبې کولې

لمبه لمبه مي ټول وجود شولو په مينه مينه
ښکلي محبوبي چي له ماسره وعدې کولې

وم به خوشحاله رانه ورک به شوداټول غمونه
دې چي له ماسره په مينه ثوټپې کولې

هغه وختونه رانه تېرشواوس ارمان کومه
هغه په يادکه چی دي ماسره ثوشپې کولې

ما ارماني که د خپل ځان په مينه وخانده ته
زه ليونی وم ما به هسې اندېښنې کولې
***
زړه مې نادان دی راته څله ګورې
وخت د هجران دی راته څله ګورې

ماته به جوړ د غه پېغور کړې ګلې
د کلی ميان دی راته څله ګورې

ماچې در کړی وو په مينه تاته
ورک دی پېزوان دی راته څله ګورې

د مځکې سر به راته اور کړې ليلا
بل دې جانان دی راته څله ګورې

زه خو په اور دا ستا دلاسه سوځم
سخت مې ګزران دی راته څله ګورې

زه ارماني يې لټوم کوخو کښې
ورک مې درمان دی راته څله ګورې

خو مره بې وفا ده وفانه لري
ګرانه مې ليلا ده وفانه لري

ناسته د رقيب سره خندا کوي
ګوري بې پروا ده وفانه لري

زه پسې ژړېږم دا جفا کوي
مانه اوس جلا ده وفانه لري

زه باندې ميئن يم په ما ګرانه ده
څنګ کښې د بل چا ده وفانه لري

ګوره ارماني چې د هو که بازه ده
تللې په رضا ده وفانه لري
***

سوردي پېزوان وګوره
خپل دي جانان وګوره

زه يم شيدا دميني
ماپه ارمان وګوره

درځمه ستادیدن ته
دسترګوتوان وګوره

وځنګ ته راشه لیلا
سره دي لبان وګوره

سره دي لاسونه هروخت
هم دي چشمان وګوره

زه ارماني يم ميئن
مارمضان وګوره

❋❋❋

په نوم به ستاکړم سرقربان وطنه
د پښتنو پښتونستان وطنه

تابه ساتمه د اغيارو څخه
ځکه چي ګران يې په ماګران وطنه

ترڅوبه داسي غلامان يودبل
ترڅوبه ژاړوپه خپل ځان وطنه

تابه ساتي زلمي دسرپه بيه
دخان شيهد او باچاخان وطنه

اغياربه هيڅکله پرې نه ږدو دلته
د احمدشاه او خوشحال خان وطنه

زه ارماني به په تا سرکړم قربان
تابه ساتم دميرويس خان وطنه

❋❋❋

ستا د یادونو سلسلې دي پاته
دیدن دي نشته دغم شپې دي پاته

ما خو د استا مینه ترسره کړله
د استاله خوا څومره دهوکې دي پاته

زه خوارمانجن ستادوصال یمه
لادي دغم ډیري خپې دي پاته

ولاړل سرونه ډیر په دار شو خلګو
لا د منصور چیغي نارې دي پاته

زوي شوله پلاره ! پلار له زویه ورک
زموږ په ښار کښې جنازې دي پاته

کله به وکړم ستا دیدن په مینه
لامي په زړه کښې وسوسې دي پاته

زه ارماني په زړه غمجن یم ګوره
لامي په زړه هغه قیصې دي پاته

***

جوړ شو دیوالونه پروانه کوي
ورک شو دیدنونه پروانه کوي

دا زما جونګړه په خطره کښې ده
وي دي توپانونه پروانه کوي

دم په دم وېلېږي زموږ زړونه تل
نه کېږي ګلونه پروانه کوي

ګرځي دغمونو سره دلته تول
نشته خوږمن زړونه پروانه کوي

هرڅومره ماحول که راته شي ګلزار
نه به کړم خوبونه پروانه کوي

ښنګه به زه یم خوشحال په دې وطن
غواړم ارمانونه پروانه کوي

خوښ مي ارماني دی د هرڅه نه ډیر
خورم که زه دردونه پروانه کوي

***

چي را یاد کړم تېروختونه ژړا راشي
ستا راوا خلم تصویرونه ژړا راشي

پرمادي تومتونه درست امبارکړله
چي په یاد کړم تومتونه ژړا راشي

چي تاراته لیکلي ووپه مینه ټول
اوس راټول کړم ستا خطونه ژړا راشي

ستا په اوربل کښي چي پراته ووتل مدام
اوس چي وینم سره ګلونه ژړا راشي

تاویل چي ستایم بل اشنا به څه کړم
را په یاد شي ستالوظونه ژړا راشي

د وطن سپېرو کوڅو کښي زه ګرځېږم
نن خالي شو ګودرونه ژړا راشي

ژړام ارماني تصویرته ستا محبوبي
زه دا ستا کوم سوچونه ژړا راشي

سبا به اورې دا قېصه دمیني
زما به وزي جنازه دمیني

بیا وي راټول دا رقیبان په تا
څوک به کوي دا افسانه دمیني

وفا کول زما ګناه شوه خلګو
وکړمه چاته زه ګیله دمیني

وو چي جوړ کړی موږ د ختو کوډګی
ورځمه زه په ویرانه دمیني

پروت د جفا داغ دي په زړه دی زما
څنګه به هېره کړم تحفه دمیني

ته چي رقیب سره خوشحاله ګرځې
څه به زموږ وي یارانه دمیني

زما په یاد دي لا هغه وختونه
چي وم په مینه دیوانه دمیني

ستا د جفا پېغور چي راکړی ماته
شمه په مینه شرمینده دمیني

زه ارماني جانانه ستا په خاطر
لیکم په وینو ترانه دمیني

***

یمه پښتون په پښتنو جنګېږم
د پښتونخوا په هسکو غرو جنګېږم

کړم به آزاده پښتونخوا زلمیانو
زه د پښتون په تاریخو جنګېږم

زه هم خوشحال هم ابدالي لرمه
د میرویس خان په دې جرګو جنګېږم

لري غېرت ډېر باهمت زلمي دي
د خان شهید په دې بچو جنګېږم

راځي چي ونیسو د ښمن ته لاري
زه د وطن په شازلمو جنګېږم

واي ارماني و پښتنو ته دا
د پښتنو په دې پښتو جنګېږم

***

په زړه کښي زمايو قدردان اوسېږي
د خلګو پټ پکښي جانان اوسېږي

پټ يې ساتم په خپل زړګي کښي مدام
خوا وشا دلته رقيبان اوسېږي

خوشحال په دې يمه هروخت عالمه
په پښتونخوا کښي ښه ځوانان اوسېږي

ځکه ارمان زه دورتلو لرمه
د کلي منځ کښي مي درمان اوسېږي

زه ارماني شومه غمجن ورپسې
له مانه لېري مي ارمان اوسېږي

❀❀❀

زه به د ليلا کوځې ته نه ورځم
بيا د بېوفا کوځې ته نه ورځم

خبردی که هرڅو مره ناز په ما کوي
زه به په خندا کوځې ته نه روځم

ماته يې خندل په مينه مينه چي
اوس دهغه چا کوځې ته نه ورځم

نه لري په زړه کښي پښتنه مينه
ځکه په وفا کوځې ته نه ورځم

نه يم ګيله من له چاسه زه مين
زه که ولاړم بيا کوځې ته نه ورځم

❀❀❀

ستا په مينه ګرانه تومتونه وړم
وګوره جانانه تومتونه وړم

ولي مي په کاڼو راته وګوره
ګرځم پرېشانه تومتونه وړم

تامي دا دزړګی هم رانه واخیستی
ستایم قدردانه تومتونه وړم

سرو وینوکښې رنګ یم له جامو سره
مرم دي له هجرانه تومتونه وړم

لړمي دزړګي په حال خبرشه ته
اې ! دزړه ارمانه تومتونه وړم

پټ پټ له رقیب نه په ها لار راشه
یې د سترګوتوانه تومتونه وړم

کړي به دي سنګسارکه په کوڅه راغلې
بیانن رمضانه تومتونه وړم

***

خداي دي له بامه راهیله کړه لیلو
بل دي پر ملاباندي کړه کړه لیلو

زه چي درځمه ستادیدن ته کله
خداي دي له ماسره مېلمه کړه لیلو

د ښونډو جام دي راکه ته په مینه
ما په سرکو ښونډو نشه کړه لیلو

د اوښکو قدرمي لږوکړه ګوره
رقیب له ځان سره خفه کړه لیلو

زه به درځمه ستاوخنګ ته لیلا
رب دي له ماسره وېده کړه لیلو

زه ارماني دي تل صفت کومه
ماته د سترګو اشاره کړه لیلو

***

جینۍ منګۍ راډکوي په مینه
دخپل اشنادیدن ته ځي په مینه

اشنایې ناست په نیمه لارکښې وي تل
ورته لاسونه ښوروي په مینه

زړګی زماز خمي زخمي شو خلګو
لیلا چي سترګي توروي په مینه

په مینه یار سره خبري کوي
چي تېر وختونه یادوي په مینه

چي نظر نه شي ښایسته ده ډیره
چي سورټیکره په سرکوي په مینه

زه ارماني نشه نشه یم ګوري
ماته جامونه راکوي په مینه

نه په دولت نه په دنیا نازېږم
په خپله خاوره پښتونخوا نازېږم

زوي د پښتون یمه پښتو کومه
د خان شهید په دې وینا نازېږم

چا چي جوړ کړل د پښتنو لښکري
د پښتنو په دې شیرشاه نازېږم

تل یې صفت د ننګ غیرت کومه
زه په غیرت د احمد شاه نازېږم

د لوی وطن د جوړېدو په خاطر
تل د میرویس په دې وفا نازېږم

د پاني پت میدان به بیا کړو ورياد
زه د پښتون په هر باچا نازېږم

د خوشحال خان قلم او سپر یادوم
هم د ملنګ په اولستیا نازېږم

که مي هېوا د پښتونستان شو آزاد
بيا به ملګرو په دنيا نازېږم

زه ارماني زوي د هر پښتون ستايم
چي يم افغان زه نو په دا نازېږم
***
زه دي يادونه هېروم جانانه
له دې کوڅې دي تېروم جانانه

د بېوفا د ياراني نه توبه
واي رقيب د ځان کوم جانانه

دا بېوفا که وفادار شو بېرته
سر به په ده قربان وم جانانه

يمه مېئن په تا جانانه راشه
اوس دي لا هم مينه کوم جانانه

بار که ارمان په تومتو يم خولا
نازونه ستا په تندي وړم جانانه

ما ارماني که خوک په کاڼو ولي
لا خو دي هم مينه کوم جانانه
***
ستا په غم ژاړي دا جهان پښتونه
ګرځم سوری ځېري ګريوان پښتونه

زه چي جدا له خپله وطنه شومه
ژړا کوم اوس په سوران پښتونه

ته چي له مانه په ارمان باندي ځې
زه يم په دي تاته آريان پښتونه

پر پېږدی په خپلو کښي جنګونه تاسو
قربان به شم زه په تاګران پښتونه

زه د پښتون په مينه پايم خلګو
پښتو خوده زما ايمان پښتونه

يمه زه نن دانقلاب په تمه
ورک مي شو خپل دزړه درمان پښتونه

يمه ارماني دا ستا په مينه مست
ګرځمه ځکه سرګردان پښتونه

***

دزړه په کورکښي مي مېلمه ده جنۍ
په ما ميئنه پښتانه ده جنۍ

مدام کوي راته دننګ خبري
دا د غېرت مي نښانه ده جنۍ

ماچي په مينه کښي نږدي وځانته
زما په مينه کښي نشه ده جنۍ

په لاره ځي داخپل بنګړي ماتوي
وخنګ ته راغله نن غصه ده جنۍ

زه چي ورته ګورمه حيران شمه
وکړمه څه ډېره ښايسته ده جنۍ

زېږد راتلو لاري څارم په مينه
دا په بل کلی کښي پرته ده جنۍ

زه ارماني يې وديدن ته ورځم
زما دکلی همسايه ده جنۍ

***

ماپه هجران تاپه خوندو کړ تېر
ژوندون مي تاته په ګيلو کړ تېر

چي ته رانه غلې په ماګرانه ته
ماعمر ستاپه اُميدو کړ تېر

په کور او کلي کښې رقيبه چا
دا پېغلتوب په اند ښنو کړ تېر

تاچي څرګند کړ د نقاب نه مخ
تاته مي عمر په کتو کړ تېر

جانانه راشه چي دي خپل کړمه
ما دي هجر په سرو لمبو کړ تېر

زه ارماني کړم انتظار د چا
وخت مي د هجر په سلګو کړ تېر

***

تاچي زه وينم په نظر کښې ليلا
اورمي شي بل په دې ځيګر کښې ليلا

زما تر لېمو ويني بهېږي ګوره
راځې چي ته په ماځيګر کښې ليلا

تاچي تړول هېر کړل قسمونه ګلي
اوس نه راځې ته په چکر کښې ليلا

ولاړې د نور وشوې زما وطنه
مړشمه زه په دې خبر کښې ليلا

ته چي د بل شوې قدرداني زما
اور شولو بل په ما ګودر کښې ليلا

شوې د ارماني نه چي جلا ګلي
خوار وزار ګرځي لراوبر کښې ليلا

***

دا پښتونخوا د پښتنو خاوره ده
خوند کوي دا د مېړانو خاوره ده

دا د خيبر په هسکو غرو مي قسم
دا د سرتېرو توريالو خاوره ده

هر وخت به ستايم ننګيالي پښتانه
دا مي د ښکلو ننګيالو خاوره ده

دلته خوښکلي پښتانه او سپږي
دا د جرګو او مرکو خاوره ده

ورک به له وطنه ظالمان کړو ټول
دامو د ننګ او د پښتو خاوره ده

اغيار به نه پرېږدو په دغه خاوره
ځکه چي دا د ښازلمو خاوره ده

زه ارماني په وطن سرو کوم
زما د پلار او د نيکو خاوره ده

***

کورپه کورغمونه دي وچا ته خندا وکړمه
هرخوا ته جنګونه دی وچا ته خندا وکړمه

اورونه دي لمبې دي پښتانه پکښې سوځېږي
ځومره ډير اورنه دي وچا ته خندا وکړمه

ځوک په کابل ځوک په وانا کښي چي خپل ورونه وژني
جوړ راته قبرونه دي وچا ته خندا وکړمه

انګريزان دي که توران دوي بدل له موږه اخلي
وران زموږ کورونه دي وچا ته خندا وکړمه

دا جوړه دسيسه ده د پخوانه و افغان ته
جوړ راته چلونه دي وچا ته خندا وکړمه

که هرځو وهم بوغاري دا قام زما ويده دی
غلام د ټولو زړونه دي وچا ته خندا وکړمه

راوېښ که دا ويده پښتانه خپله ارماني ته
ورک چي يې فکرونه دي وچا ته خندا وکړمه

***

دا ستاله کوره چي وتم ژړېدم
له سترګو ستا پناه کېدم ژړېدم

په لاره تلم شاته خو ما کتلې
زه چي لتا رخصتېدم ژړېدم

په اورکښي وسمه لمبه لمبه شوم
د ورور و قبر ته ورتلم ژړېدم

هغه ستاعت په ما قيامت وو خلګو
چي له وطنه بارېدم ژړېدم

دې ګاونډيانو در پدره کړمه
چې و درګاه ته درېدم ژړېدم

ما تنګ نظر او ترهګر چي بولي
په نوي نوم چي نومېدم ژړېدم

ته چي دبل شوې په ماګرانه ياره
زه دي له ښنګه تېرېدم ژړېدم

زه ارماني درته هم دومره وايم
په ښنګ کښي ستا چي اوسېدم ژړېدم

***

ستا د سترګو جنګ د کاره وايستم
زه د بنګړو شړنګ د کاره وايستم

هسي بې ننګه خو زه نه وم ګلي
ستا د شونډو رنګ د کاره وايستم

زلميانو وکړی لږ همت په وطن
زه خو يو ملنګ د کاره وايستم

جانانه پرېږده د اغياره خويونه
ناستي ستا په ښنګ د کاره وايستم

په شونډو رنګ په تندي خال مزه کړي
ستا دې تور لونګ د کاره وایستم

زه ارماني خو په هرڅه پوهېږم
دبې ننګه ننګ د کاره وایستم

***

مادرته کړې ده قیصه دمیني
نه مي هېرېږي زمانه دمیني

زه چي به روان ومه په تاپسې
اوس مي ژوندون شو افسانه دمیني

رنګ شو زما و ستا هغه کورونه
اوس به زه ځم په وېرانه دمیني

زما لتا سره قسم دی قسم
هېره به نکړمه مزه دمیني

ماچي په مینه وه درکړې تاله
ورکه لتا نه شوه تحفه دمیني

خیري ګریوان به ورپسې ګرځېدم
زه وم په مینه دیوانه دمیني

ورکړه قرار دارماني وزړه ته
رمضانه اوره ترانه دمیني

***

ستاله ښاره ولاړمه بیا نه راځم
ستاپه دې کوڅه به لیلا نه راځم

ستا یاد مي له دغه زړګی وایستی
بیابه کله زه په ژړا نه راځم

تېربه کړمه عمرپه هجران کښې زه
ستا و دې وطن ته اشنا نه راځم

ستا ديدار چي زه کوم جانانه زما
ستا ديدن ته بيا په خندا نه راځم

ګرانه درنه ځمه په ارمان ارمان
ياره بېوفايي والله نه راځم

ځو مره بېوفادی ارماني ژوندون
دې کوځې ته دلته په دا نه راځم

***

د ېرراته ياد ېږي ګرانه څه وکړم
نه رانه هېرېږي ګرانه څه وکړم

ته په څه خفه يې اې زما اشنا
مانه جدا کېږې ګرانه څه وکړم

اوس خوپوه شه ته په ځان افغانه اوس
خپلو کښې جنګېږي ګرانه څه وکړم

زه په تمه ستايمه جانانه زما
نه چي رارسېږي ګرانه څه وکړم

ته ولي له مانه ځې اشنا زما
ماته به ياد ېږي ګرانه څه وکړم

خاوره مې خرڅېږي په پېسو ګوره
خود به پردې کېږي ګرانه څه وکړم

ته ارماني وګوره پښتون ته نن
چي خپله هلالېږي ګرانه څه وکړم

***

لا ساده ګان دي نه پوهېږي ګوری
پښتانه خپلو کښې جنګېږي ګوری

ځوک د ملا ځوک د طالب په نامه
د بل په خوله چي هلالېږي ګوری

هرخوک ورباندي خاندي چي داخه کړي
چي د هر چا ورابانې کېږي ګوری

ترخو چي خپله خاوره خپله نکړي
په نوم دبل به دوي يادېږي ګوری

راځي چي پرې کړو دغه ټولي کرښي
ټوله پښتون سره يو کېږي ګوری

هروخت دقام په غم غمجن وي داسي
دا ارماني مي نه هېرېږي ګوری

***

ستابه رقيب سره واده وي زه به مړيم ګلي
ستاپه مړوند به بل وېده وي زه به مړيم ګلي

تاخنګه پرېښوم يو اځي دبل چاشوې ګراني
ستابه هيڅ خيال راباندي نه وي زه به مړيم ګلي

ته به مي هېرکړې چي لتانه ليري ولاړمه زه
دبل سره به دي ژوندښه وي زه به مړيم ګلي

ستا د واده په ورځ مي باسي جنازه دګلي
ستا به لاسونه دواړه سره وي زه به مړيم ګلي

ما ارماني به دا پرېدي خلګ دځان کړی ګلي
بيابه دغه وختونه نه وي زه به مړيم ګلي

***

ګناه مي څه ده چي نن ماپه کاڼو ولې
ګوره ښايستي چي خپل اشناپه کاڼو ولې

دامي ګناه شوه چي مېئن شومه په تازه
دامي خطاشوه ته مي بياپه کاڼو ولې

دا ستاپه مينه کښېي زه تېرترسرومال وم
دامي وفاوه ته هم داپه کاڼو ولې

هغه لوظونه راپه یاد کړه دوفا دي
ناترسي ته خپله وفاپه کانړو ولې

وکړه لږ فکر چي وطن دي د خپل ځان دی
ارماني ولي پښتونخوا په کانړو ولې

***

ځومره خوارېږ ځومره ترخه یادونه
زماپه زړه کښي دي پراته یادونه

جانانه ځه ورځه په مخ دي ښه شه
لامي په یاد دی هغه ښه یادونه

محبوبي راشه چي دي وکړم دیدن
نه مي هېرېږي ستا خوارږه یادونه

راکول تاچي به په مینه ماته
پراته زمادي لا په زړه یادونه

تا چي به خواری کړل تور زلفان په ما
نه هېروم د زنګانه یادونه

اوس دي هجران دی زه هروخت ژړېږم
ځنګه کړم هېر د بېلتانه یادونه

زه ارماني وتاته وایم اشنا
ستابه دریاد کړمه د ېر ښه یادونه

***

نن چي پرماپرون په تا تېره شوه
دغه ځواني خوپه هرچا تېره شوه

پرېږدی چي وژاړم په چېغو چېغو
زماپه ځنګ چي ببوفا تېره شوه

بې له نصحیته بل کارنه لري
مخکښي مستي لاپه بابا تېره شوه

د بېوفا خبري مه کوی نو
ليلا په مينه په وفا تـېره شوه

د چايي خوب د چايي خندا يووړه
هغه چي دلته په خندا تـېره شوه

په زوره ژاړم ارماني شاعره
پتـه له مانه اوس په غلا تـېره شوه

***

ګرځم سوری شيري ګريوان وطنه
په تاخفه دی هر افغان وطنه

ترڅو به ته داسي غلام يې ګوره
ژړاکو مه پر موږ ګران وطنه

ته پښتونخوا د ننګيالو هېواد يې
په تا قربان شو صمد خان وطنه

که دا مغل که انګريزان وو ګوره
لتانه تللي دي په زيان وطنه

دلته خندا له سره نوم نه لري
ژاړي خيبر او دا بولان وطنه

ته خو زانګو د باچاخان يې ګرانه
په تا جنګېږي هر يوځوان وطنه

په تابه پرې کړو د هر چا سرونه
د احمد شاه او ميرويس خان وطنه

هرڅوک لتانه دا خپله ګټه وړي
لوټ کړي اغيار ډېر په رامان وطنه

خپل دريا خان او ايمل خان وګوره
وو ننګيالی ستا خوشحال خان وطنه

زه ارماني په خپل هېواد جنګېږم
ساتم تاریخ د فرید خان وطنه

❋❋❋

زه دي یم اشنا ګوره چي ستاله ښاره ووتم
نه یم بېوفا ګوره چي ستاله ښاره ووتم

څوک مي د زخمي زړګي تپوس په مینه نه کوي
تل یم په ژړا ګوره چي ستاله ښاره ووتم

ستا په تومت چي خلګ ما په کاڼو ولي یاره
زه شومه رسوا ګوره چي ستاله ښاره ووتم

تا چي زماله یاری وا خیستل لاس ونه کله
ولاړمه زه بیا ګوره چي ستاله ښاره ووتم

هیڅ ګیله به نکړمه له چا سره په مینه کښي
ته وې په خندا ګوره چي ستاله ښاره ووتم

تا چي و رقیب ته خپل جوړه ورکړل لاسونه نن
مرم به خامخا ګوره چي ستاله ښاره ووتم

پوه یمه په دې بې د هجرانه بل څه نشته اوس
ګرځمه تنها ګوره چي ستاله ښاره ووتم

یاره ارماني شاعره نه کړمه ګیله له تا
یم په دې رضا ګوره چي ستاله ښاره ووتم

❋❋❋

دې پښتونخوا کښي شازلمي پراته دي
دلته کاکړ او اڅکزي پراته دي

راځي چي ولاړ شو د سیوی په لوري
هلته خجک او ډیر لوني پراته دي

دغه وزیر او مسعود تل نازېږي
د دوي په ځنګ کښي آپریدي پراته دي

د کوټه ښار کښي پښتانه او سپړي
دلته برېښي او کاسي پراته دي

ګوری زلمیانو چیرته هېر يې نه کړې
په ښکلي سوات کښي یوسفزي پراته دي

راځي چي ولاړ شو د اټک و خواته
په میانوالی کښي مو نیازي پراته دي

د پېښور سیمي ته ولاړ شي ګوري
چیري هوتي او محمدزي پراته دي

د ختټک ننګ او ډیر غیرت یادوم
په سراي کوټ کښي مشواڼي پراته دي

که مومومند که موبنګش دي ګوری
ښکلي سیدان او اسحاق زي پراته دي

هم دا ترین او ناصران یادوم
زموږ په غرو کښي چي زمري پراته دي

دا چي نورزي او موساخیل دي خلګو
بل خوا خلجي او دراني پراته دي

زه ارماني خو مشواڼي یم ګوري
دا مشواڼي په پنجپاي پراته دي

***

ستا په انتظار کښي لیونی شومه
زه په دغه لار کښي لیونی شومه

دومره ډیر ظلمونه په مامه کوه
یاره په بهار کښي لیونی شومه

وم دانقلاب په تمه تمه زه
زه په دې غبار کښي لیونی شومه

وکړه ته یقین زما په مینه هم
هجره ! په انګار کښې لیونی شومه

زه کوم په مینه انتظار دا ستا
ستا په اعتبار کښې لیونی شومه

ولاړم ارماني په تمه تمه زه
وګوری په دار کښې لیونی شومه

***

جانانه مینه پرېږده مینه نشته
دلته د میني اوس وختونه نشته

دلته د ښکلو کمی نشته خدایه
د ښو یارانو لا قدرونه نشته

ستا دوطن سپرلی به څه کوم
زما وطن کښې چې ګلونه نشته

ژربه شم ولاړ له دې فاني دنیانه
نشته اوس هغه دیدنونه نشته

جانانه څله اوس ژړا کوې ته
ستا د دې اوښکو قیمتونه نشته

***

ستا دلېدو ارمان په زړه کښې لرم
د شونډو سرو ارمان په زړه کښې لرم

تللی جانان مې مسافر دی رانه
زې دراتلو ارمان په زړه کښې لرم

خلګو ورته ګوری بې پښتو شو یار
زې د پښتو ارمان په زړه کښې لرم

خدای دې یو ځای کړی لراوبر پښتانه
زه دجرګو ارمان په زړه کښې لرم

بیا چي شي راغونډ په یو مرکز زلمي
د شازلمو ارمان په زړه کښې لرم

کله به ماکړی څوک لږ ښکل په مینه
د ښایستو ارمان په زړه کښې لرم

زه ارماني به کړم راټول پښتانه
د پښتنو ارمان په زړه کښې لرم

***

حال به مي څوک یوسي تریاره پوري
وړپسې ژاړم ترسهاره پوري

نشته قرار مي بې دیاره خلګو
اوس نومایوسي ترنګاره پوري

یوځل خوراشه ستادغمه ژاړم
ژړامي ولاړه تربل ښاره پوري

دیار په مینه تومتي شوم خلګو
خبرشوټوله تراغیاره پوري

په سترګوړوندورپسې زه یم ګوری
څوک به مي بیاي تردلداره پوري

څېري ګریوان یې په کوڅه کښې ناست یم
حال مي څوک نه وړي ترغمخواره پوري

کلی به تاته ارماني پرېږدمه
ځکه خوځمه تربل ښاره پوري

***

دغه سپین مخ د پټولو نه دی
جانان زما د هېرولو نه دی

چي کله ستا ومخته وګورمه
بیا دبل مخ مي د لیدلو نه دی

زه د هجران دلاسه سوځم په اور
لا دغه اور د مړولو نه دی

چي راته نه ګوري مي یار په مینه
دغه خپل یار مي د ستایلو نه دی

جانانه راشه یم رنځور درپسې
نورمي زړګی د صبرولو نه دی

دزړګی حال به کړم بیان وچاته
دزړګی حال مي دویلو نه دی

دا ارماني جانان مي څه شو خلګو
دا بېوفا د یادولو نه دی

***

دسترګو جنګ راسره وکړه یوځل
خوب په پلنګ راسره وکړه یوځل

لاس مي په لاس کښېږدې ونیسه په مینه
په بنګړو شرنګ راسره وکړه یوځل

راشی چي جوړ کړو خپل هېواد په خپله
په هېواد ننګ راسره وکړه یوځل

غمونه پرېږده په ما ګراني لیلو
ناسته په خنګ راسره وکړه یوځل

توره مي خوښه بنګړي څه کومه
په توره شرنګ راسره وکړه یوځل

پرېږده ارماني چي نن ژړاکوي
مینه په ننګ راسره وکړه یوځل

***

پرېږده چي ژاړم په ژړا تېرېږم
ستاپه کوڅې چي ببوفا تېرېږم

پرېږدئ چي مي وخوري نن په دښت ليوان
ځکه چي زه خو په صحرا تېرېږم

شمه لېوا له ستا لېدو ته ګلي
د کور په خوا چي کله ستا تېرېږم

ته چي له مانه شوې خفه جانانه
اوس دي په کلي خامخا تېرېږم

د بل وطن په لورې نه ځم کله
په خپل وطن د پښتونخوا تېرېږم

وېښ به کړم له خوبه دا ويده اولس
عظم فولادي لرم بيا تېرېږم

غواړم خپلواکي زه ارماني د قام
څه کړمه تازه خولتا تېرېږم

❋❋❋

مور يو پښتانه چي د پښتو سندري وايو
نه يو غلامان چي د پرېدو سندري وايو

د چا د مال او د دولت پسې خونه ځو مور
ټول يو پښتانه د پښتنو سندري وايو

انګريزمو له وطنه شړلی ډير پخوا دی
اوس کله د رنجيت د بچو سندري وايو

مور خو د وطن په ننګ سرونه دي شښندلي خپل
خود به د وطن د خپلېدو سندري وايو

چي واک د پښتنو وو پښتانه به نازېدل
ځنګه د پښتون د غلامېدو سندري وايو

زه ارماني به کړم راټول دا لروبر زلمي
بيا به د يو بل د خپلېدو سندري وايو

❋❋❋

قدم به ستا پر قدم ږدم پرمخ به ځم
هر څه به دلته زه پرېږدم پرمخ به ځم

نه کړم د چامینه نه پر چا میئن یم
سر په وطن قربان وم پرمخ به ځم

هر مېدان مو دی ګټلی په خپل وینو
اغیار به دلته ښکېلوم پرمخ به ځم

چي ختمه دښمني د ورور او ورور شي اوس
دا لراوبر به یوکوم پرمخ به ځم

د پاني پت مېدان به بیا کړمه وریاد
سرونه دلته پرې کوم پرمخ به ځم

باچاخان او صمد خان مو ننګیالي وو
زه خوشحال خان رایادوم پرمخ به ځم

که څوک سرکړی رانه پرې کرار به نه شم
ټول پښتون به یوکوم پرمخ به ځم

راځي چي وکړو دایوب غوندي غزا
هم ملالۍ به یادوم پرمخ به ځم

نه شم کولاي غلامي د چا نوره
دا پښتونخوا به زه ګټم پرمخ به ځم

زه چي کړم آزاد دا خپل وطن ارماني
بیا به د یار مینه کوم پرمخ به ځم

***

جانانه ستا په زړه کښي څه پراته دي
د استاغمونه مي په زړه پراته دي

هرڅوک يې لوټ کړی ددوستۍ په نامه
لاورته ګوري ټول وېده پراته دي

جانانه بس که نوره مینه پرېږده
یادونه ستا مي لا خوارېږه پراته دي

نه په ژوندی او نه په مړودي شمار
دا پښتانه چي لا وېده پراته دي

هغه د میني تړول وختونه شو تېر
دا ستا یادونه لا ډېر ښه پراته دي

اغیاره ګوره چي رانه شي دلته
دلته خو ټوله پښتانه پراته دي

د ګودر خواته چي راتلې په مینه
د خولې خوارېږه دي لا په خوله پراته دي

زه ارماني د پښتونخوا په مینه
لیکم شعرونه چي ډېر ښه پراته دي

***

سترګي دي توري ښې نرۍ کړه
منګی په سر بیا شین خالۍ کړه

دیدن ته راشه چي میئن یم
خداي دي په خنګ زما کوچۍ کړه

زه چي درځمه ستا کوڅې ته
مخ راښکاره دي له کړکۍ کړه

په خپل تندي خالونه کښېږده
ځان دي ښایسته لکه سپوږمۍ کړه

څېري ګرېوان چي درپسې یم
رب دي له ماسه لېونۍ کړه

دا ستا په تمه ارماني یم
نظر زما په ښې ځوانۍ کړه

***

وينمه نن بيا په وينو سره لاسونه
زه د خپل اشنا په وينو سره لاسونه

لاس که زما نن وتاته نه رسېږي
بيا به کړمه ستا په وينو سره لاسونه

خود به ځي اشنا د بل په خوا په مينه
کړل چي يې زما په وينو سره لاسونه

زه به شم خوشحاله هغه وخت رقيبه
کړم چي زه دا ستا په وينو سره لاسونه

زه به کړم را ټول دا لرا وبر پښتانه
کړم چي د بل چا په وينو سره لاسونه

زه يمه پښتون په دې منکر خو نه يم
دی چي مي نن ستا په وينو سره لاسونه

په څه به دې خبر زه ارماني واخلم
ستا چي دي زما په وينو سره لاسونه

***

دا وښکو تصور کښي تصويرونه جوړوم
له ځانه سره اخته يم تدبيرونه جوړوم

په کومه لاره ولاړشم وران شوی مي وطن دی
خالي مي دي لاسونه وران کورونه جوړوم

سياله به پښتو کړمه دا هوډ خو دی ما کړی
زما ټوپک په لاس کښي وطنونه جوړوم

جوړه پښتونخوا به کړم وايم ارماني داسي
د خان شهيد بچی يم ښه فکرونه جوړوم

***

ظالم رقيب دی ګرانه ما په کاڼو مه وله
د خلګو منځ کښي خپل اشنا په کاڼو مه وله

زه دا ستا په مينه کښي تېر تر سرو مال يمه
ماسره جوړه پښتونخوا په کاڼو مه وله

يمه پښتون ليلا به ورنکړمه چاته زه
ګوره غمازه دا ليلا په کاڼو مه وله

ولاړ به شي فنا به شي سر به چاته ټيټ نکړي
ښکلی بچي د احمد شاه په کاڼو مه وله

بيا د کومي موربچی شو مړ په دغه لاره
بل د ښکلي خور يو لالا په کاڼو مه وله

په مينه او په ننګ کښي يم غښتلی تر چا
دا زما وطن دی اوس دا په کاڼو مه وله

يمه ميئن د خپل اشنا و څنګ ته نه ورځم
ستايم ارماني ته شيرشاه په کاڼو مه وله

***

ستا په غم ژاړي دا جهان شهيده
د پښتنو خان صمد خان شهيده

دا ستا کاروان به موږ پر مخه بيا يو
ځکه چي ته يې پر موږ ګران شهيده

زوي د پښتون يمه پښتو کومه
په نوم به ستا کړم سر قربان شهيده

دا ستا ارمان به شي پوره اوس ګوره
ستا وو ارمان پښتونستان شهيده

که سر په دار د آزادۍ په لار شم
پروا يې نه کړم په ايمان شهيده

د خپل وطن په مينه سرور کوم
زه به پرې نه ږدم ستا کاروان شهيده

زه ارماني دا ستا په ننګ نازېږم
دا ستا په پت يمه قربان شهيده

***

وژني اشنا مي د پرېدو په ژبه
چي کړي خبري د پښتو په ژبه

نن وي دا ستا سبا د بل په څنګ کښي
نشته باور د ليونو په ژبه

تا به د ځان کړمه جانانه زما
کوم اقرار د پښتنو په ژبه

نه راځي پوښتني ته مي يار زما
رقيب مي وژني د چړو په ژبه

يو ځل اقرار او بل ځل انکار کوي
زه خو پوه نه شم د هغو په ژبه

ځم د راماني سره په مينه زه
بيا به يې وژنم د پېسو په ژبه

***

ګرځې پرېشانه څه کوې
نه راځې جانانه څه کوې

هجران دي دا سې ليونی کړم
ورک يمه له ځانه څه کوې

وژني خپل ورونه ته په خپله
اې پښتون افغانه څه کوې

دا ستا په غم کښي زه ژړېږم
مرم دي له خفګانه څه کوې

د وطن غرونه مي د بل شو
وکړه همت ځوانه څه کوې

موږ چي آزاده پښتونخوا کړو
بیا رانه شي خانه څه کوي

څه دي پښتو څه دي قسم شو
ارماني رمضانه څه کوي

***

ښکلي پښتونخوا ته شازلمي راځي
کور د احمدشاه ته ننګيالي راځي

بیاله آمونه تر اټکه پوري
دې زموږ وطن ته توريالي راځي

په دې هېواد کښې ننګيالي او سپړي
دلته سربازان او جنګيالي راځي

بیا د خان شهید او باچاخان په شان
دلته د ایمل درانه بچي راځي

کور د پښتنو دي چي ويجاړ نه شي
هر زلمی مو دلته ښه غازي راځي

دا د فرید خان دریا محمود لښکر
تل دي وي ژوندي پکښې زمري راځي

کله پرېږدمه خاينان په وطن
وایم ارماني اوس خپلواکي راځي

***

ځومره يې له ځېښمه په لاسو کښې بنګړي مات کړي
هغي ښايستي چي په کوڅو کښې بنګړي مات کړي

ماسره روانه وه په سيل باندي عالمه
وي کتل صحراته په دښتو کښې بنګړي مات کړي

نه شوم خبر ځنګه خفه شوله له ما ليلا
ناسته وه په ځنګ کښي په حملو کښې بنګړي مات کړي

په غم اخته شوه چي مي بارشوه له کلي کډه
دې له ډېره غمه په سوچو کښې بنګړي مات کړي

زه چي به ورتلم په نيمه شپه ديدن ته خلګو
ډيربه يې خندل په نيمو شپو کښې بنګړي مات کړي

څنګه رانه ولاړه شوه دبل هغه په مينه
ما ارماني يې هم په خوبو کښې بنګړي مات کړي

***

ورک رانه جانان دی په دې کلي کښې
څېري مي ګريوان دی په دې کلي کښې

په اوښکو لوند ګريوان مي ګوره ياره
پاته مي ارمان دی په دې کلي کښې

څه کوم پرېدی وطن مي بد ايسي
پروت چي مي افغان دی په دې کلي کښې

سرمي دی قربان دخپل وطن په نوم
کور د صمد خان دی په دې کلي کښې

رقيبه پام چي بيا راونه ګورې
ناست د سترګو توان دی په دې کلي کښې

چي يې له ننګه ټول جهان خبر وو
نوم د خوشحال خان دی په دې کلي کښې

ورځمه زه مدام په مينه مينه
دلته زما ګران دی په دې کلي کښې

اغياره ګوره چي رانه شې دلته
ښخ مي باچاخان دی په دې کلي کښې

هم مي ايمل هم درياخان دی دلته
ښکلې ميرويس خان دی په دې کلي کښې

یمه ارماني د ستاله میني جار
اوردي د هجران دی په دې کلي کښې

***

شنه خالونه مه ږده په تندي باندي
مابه لیونی کړې په ځواني باندي

بیایې منګی وا خیستی روانه شوه
سره لاسونه ایښې په منګي باندي

خال ته یې دزني زه حیران یمه
وې ایستم له ژونده په یاري باندي

وخت د سپرلی دي خو یار نشته زما
زي کړم درپدره په سپرلي باندي

بیا ارماني ستا د غم خبري دي
یار که پیدا ځان ته په سیالي باندي

***

راکه لیلا ماته جامونه راکه
ما ته سرو شونډو سرونه راکه

له ډیره وخته انتظار یم دا ستا
ګراني وما ته دیدنونه راکه

زما وطن داسې خزان دی ګوره
یو ځو د خپل وطن ګلونه راکه

چې ناقراره زړه زما شي قرار
لږ دي په مینه سره لاسونه راکه

چې یادوي دي هرسات په مینه
زما په زړه باندي داغونه راکه

دا ستاله میني مي زړه نه صبریږي
ماته په مینه سره ګلونه راکه

زه ارماني چي ستا ديدن ته درځم
پټ دي وماته خپل عکسونه راکه

***

پښتنو پورته شی خوبونه پرېږدی
هغه زاړه زاړه سوچونه پرېږدی

اوس خو هغه ټوله وختونه تېر شو
پښتنو ګوری تېر وختونه پرېږدی

راځي چي جوړ کړو خپل وطن په خپله
د بل درګاته ډير سوالونه پرېږدی

مه کوی خپلو کښې جنګونه تا سو
بس دئ په خپلو کښې جنګونه پرېږدی

درځي چي يو د لوي افغان په نوم شو
د بل وطن پر بدي ګلونه پرېږدی

راځي چي ځو د خپلو اکې په لاره
پرېږدی د پېغلو ديدنونه پرېږدی

کړمه صفت د خپل وطن ارماني
چي بل ته ټېټ شي ها سرونه پرېږدی

***

ساقي چي مات درنه د ميني دا جامونه نه شي
د مېخوارانو زړوته پښېښ بيا تکليفونه نه شي

په ډير ارمان درځي دا ستاد مېخاني په لوري
د چاپه زړه کښې چي نور پاته ارمانونه نه شي

ساقي ورډکي که پيالې په مينه مينه ورته
لړپام کوه چي ترينه ورک زاړه خيالونه نه شي

درنځ دواده مېخانه ساقي درځم په مينه
په زړه مي پاته نور د هجر سره اورونه نه شي

ساقي راځه چي دغه شپه کړو تر سهاره تېره
نور چي مي پاته په زخمي زړګي غمونه نه شي

زه ارماني به تل درځم دا ستا وخوا ته ساقي
زما مرهم شه چي مي پاته دا زخمونه نه شي
***
زموږ کوڅې په ليونو ډکي دي
دا په سرتېرو ننګيالو ډکي دي

ورځمه زه ايثار به نه شم خلګو
که ټولي لاري په ازغو ډکي دي

ښښتنو پرېږدئ د پرېدو خبري
ددوي خبري له دهوکو ډکي دي

ميئنه پام کړه چي زخمي دي نه کړي
لاري کوڅې د ښايستو ډکي دي

غلېمه ګوره چي رانه شې دلته
دلته کوڅې د شازلمو ډکي دي

ورخطا نه شې ارماني شاعره
زموږ حجرې د توريالو ډکي دي
***
څه ښکلي وختونه ياره تېرشولو
ستا ښايسته يادونه ياره تېرشولو

تاويل چي سرمي دی په تا قربان
تاکړی لوظونه ياره تېرشولو

ته به ماله زه به درتلم تالره
هغه ديدنونه ياره تېرشولو

وم چي په تمه د راتلو دا ستا
ستا انتظارونه ياره تېرشولو

زه چي وم بدنام بدنام په تا باندي
هغه تومتونه یاره تېرشولو

وو چي ارماني په چا میئن اشنا
بیا هغه مخونه یاره تېرشولو

***

یو مومرام یومو ارمان دی ګوری
یو مووطن یومو ایمان دی ګوری

دا خپلواکي د پښتونخوا چي غواړي
دا خو لمسی د میرویس خان دی ګوری

سرېي په لاس کښي دی هروخت نېولی
دغه بچی د صمد خان دی ګوری

د پښتون قام په ننګ غېرت میئن یم
دا تېره توره مي ننبان دی ګوری

بیا یې غزنوي ایمل خوشحال کړو یاد
په کاروان کښي راروان دی ګوری

د غېرت توره یې نېولې لاس کښي
دغه رهبر خان محمود خان دی ګوری

خوار ارماني به یې ستایم په مینه
راباندي ګران ټوله افغان دی ګوری

***

یمه پښتون په پښتنو میئن یم
زه په غېرت د شازلمو میئن یم

چاته چي ټېټ نه شي هیڅکله ګوری
زه بیا په داسي ننګیالو میئن یم

غوارم چي تل دغسي هسکي وي دا
د پښتنو په دې شملو میئن یم

راشي اې ورونو سره يو شو ټوله
پرېږدی نفاق په توريالو ميئن يم

بيا به شو راغونډ په يو مرکز ټوله
دا مي باور دی په جرګو ميئن يم

هېر به مي نه شي احمد شاه او ميرويس
زه د پښتون په تاريخو ميئن يم

څنګه مو پرې ايښې دا پښتو ده نن
خواره به نه شي په پښتو ميئن يم

غواړم ارماني چي آزادي راوړم
د پښتونخوا په دې کوڅو ميئن يم

***

له سترګو اوښکي توېوم په مينه
چي بېوفا راياداوم په مينه

له مانه ولاړې د بل چا شوې ليلا
په تا پسې ژړا کوم په مينه

ترڅو به ته له مانه لېرې ګرځې
تا به په مينه خپلوم په مينه

دا ستا پېزوان او شنه خالونه ګلي
زې په شعروکي خپل ستايم په مينه

زه ارماني په تا ميئن يم ګوره
اوس دی لاهم مينه کوم په مينه

***

په سترګو سرو مي ژړوې ظالم دی
يار چي زما ده نه مني ظالم دی

دهوکه يې زه کړمه په مينه خلګو
زړه کښې د بل مينه ساتي ظالم دی

د رقیبانو صفت تل کوینه
بل خو هر وخت رقیب ستاي ظالم دی

خو مره نا ترسه دی اې خلګو اشنا
پټ چي له مارقیب سه ځي ظالم دی

په ځنګ زما فکر د بل کوینه
چي د هر چا یاري کوي ظالم دی

دې ارماني ته یم حیران زه خلګو
ځنګه کوي دا شاعري ظالم دی

***

زه دي جانان او ته مي ځان یې ګوره
تر هر چاته رالاندې ګران یې ګوره

قسم دی ستا په مینه سر ورکوم
ته مي د سوې زړه ارمان یې ګوره

دا ستا چوپړ به زه کوم په مینه
ته مي هیوا د لوی افغان یې ګوره

نشته قرار مي بې لتا نه یاره
ته مي د دواړو سترګو توان یې ګوره

قربان لتانه به هر څه کړم ګرانه
لتانه زارشم قدردان یې ګوره

زه ارماني دې یادوم په مینه
ته د زخمي زړګي درمان یې ګوره

***

دا ستا د میني شوم ملنګ محبوبي
غواړم د شنو سترګو دې جنګ محبوبي

دوخت مغل ته به سر ټیټی نه شم
خوښوم زه د تورو شړنګ محبوبي

غوارمه خولگۍ دي چي نشه شمه
خوند کوي ستا د شونډو رنګ محبوبي

خوښ د هېواد په مینه مړښه یمه
کومه زه په وطن ننګ محبوبي

نه مي هېرېږي احمد شاه و میرویس
یادوم زه د خوشحال ننګ محبوبي

ستا ارماني یم راته وګوره لږ
د زړه مي لیرې که نن زنګ محبوبي

***

د استا په زنه چي خالونه ډیر دي
دومره په زړه کښي مي دردونه ډیر دي

نه وي د شپي او نه د ورځي قرار
ځومره په زړه زما زخمونه ډیر دي

خداي به آزاده پښتونخوا کړي زموږ
دلته د نور پېغورونه ډیر دي

زه انتظار ستا د راتلو کومه
ستا د لیدو مي ارمانونه ډیر دي

مخ که ښکنده چي دي ووینمه
لامي په ژوند کښي نور غمونه ډیر دي

راځه چي وکړو په اخلاص یارانه
د پاکي میني تومتونه ډیر دی

زه ارماني میئن په تایم ګوره
زما لتاسه اُمیدونه ډیر دي

***

خوړلی زه یمه ښامار د سترګو
رنځور ګرځېږمه بیمار د سترګو

سترګي مي ستا په لور کږې دي ګوره
کومه زه ستا انتظار د سترګو

زلفې دي بيا په مخ سمسوري کړلې
کوې و چاته نن سينګار د سترګو

ميئن دي زه کړمه په ځان محبوبې
ولې کوې اوس ته انکار د سترګو

تاچې په مينه راکتـل شيريني
مخ اړوې اوس په تلوار د سترګو

کله په مينه چې را وګورې ته
پو شمه زه ستاپه اقرار د سترګو

يم ارماني دي د راتلو په تمه
کوم به ستا ګراني ديدار د سترګو

***

پورته چې په ناز راته لاسونه کړي
ورک رانه د ټول عمر غمونه کړي

شمه خوشحاله هغه وخت ملګرو
بل چې په رقيب باندي اورونه کړي

وچي شي جرګې د پښتنو دلته
لنډ د خپلواکي به منزلونه کړي

شم به تازه زه د ګلاب په شان
ډک راته په مينه چې جامونه کړي

بيابه شم ماشوم زه د پخوا په شان
راچې دا په مينه ديدنونه کړي

ورک به شم له ځانه ليونى به شم
را چې خپل د سرو شونډو سرونه کړي

وايم ارماني د يار ديدن كوم
كتار چي په مخ باندي خالونه كړی

***

په جداي كښي د جانان سوځېږم
خلګو په اور زه د هجران سوځېږم

رانه خفه شو ټول ياران د ميني
زه چي په غم كښي د خپل ځان سوځېږم

دا ستا په لوري چي درځم په مينه
كه وي باران زه په باران سوځېږم

د رقيب خوا كښي چي تا ووينمه
بيا نو په اور د هر زمان سوځېږم

زه ارماني خوشحال په دې يم خلګو
په شان چي زه د خپل ارمان سوځېږم

***

تا چي د ميني تېر وختونه هېر كړل
ما خو دا ستا كړی لوظونه هېر كړل

څومره خوارېږه وو سپين لبان دا ستا نو
ټول مي د ميني ستا خوندونه هېر كړل

هر وخت چي مونږ كول په مينه دوارو
تا چي هغه خپل مجلسونه هېر كړل

اوس دي يارانه ځنګه درياده كړم
ما دي د سرو شونډو جامونه هېر كړل

محبوبي چيري له ما ليري ولاړې
تا خو ببخي هغه قسمونه هېر كړل

تا خو پرون راته خندل په مينه
نن دي زما ښكلي يادونه هېر كړل

شم به ارماني په څه خوشحاله زه
تا چې زما ټوله شعرونه هېر کړل

***

ستا د يادونو سلسلې دي پاته
په زړه کښې زما هغه قيصې دي پاته

تاچې له ما سره اشنا کولې
پر خولې مې ستا د خولې وعدې دي پاته

هرڅوک خبرو چې ميئن وم پر تا
لا مې د ميني افسانې دي پاته

راشه چې خپل دي کړم يوځل په مينه
لا ستا د سرو شونډو نشې دي پاته

قدم به کله زما په خوا را واخلې
دنه راتلو دي لاڅو شپې دي پاته

چې زه دي ښکل کړمه لبان په مينه
محبوبې راشه چې ګيلې دي پاته

دا چې ليکلي دي په مينه موږ ته
د ارماني دا ترانې دي پاته

***

رقيب مې پښو ته زولنې جوړوي
ليلامې ديدته اوس پلمې جوړوي

د يار ديدن ته څنګه لاړ شمه زه
يار مې وماته اند ېښنې جوړوي

جانان ته مه راوړه جامونه ساقي
جانان به چيرته مېخانې جوړوي

دومره ظلمونه په اشنا چې کوي
و خپل اشنا ته قيدخانې جوړوي

ورک ارماني شو د خپل یار په غم کښې
اوس یې له غمه ترانې جوړوي
***
ټول عمر ما سره جفا مه کوه
ته مې له غم سره سودا مه کوه

ما دې وطن وطن مې ما ته پرېږده
ما د وطن څخه جدا مه کوه

لږ له جفا څخه وفا ته راشه
ګوره له بل سره خندا مه کوه

اوښکې په مخ خو مې سیلونه ښکاري
دومره ظلمونه نن په ما مه کوه

بیا به په څه دلته پښتو کوو موږ
ګوره سودا د پښتونخوا مه کوه

زه چې غېرت په خپل وطن کومه
ماته قیصې دې دبل چا مه کوه

د شهیدانو سره مینه لرم
ارماني مینه دبل چا مه کوه
***
تاچې په زنه درې خالونه ایښې
زما په زړه دې ډیر داغونه ایښي

چې درته ګورم لیونی شم ارمان
تاچې په زلفو کښې ګلونه ایښې

ورک شمه زه له دې جهانه ګلي
تاچې په شونډو کښې جامونه ایښې

مابه نو خود په ځان مئېن کړې لیلا
تاچې منګې باندې لاسونه ایښې

ژاړم ارماني دا ستا د لاسه زه
تامي په زړه کښي چي زخمونه ايښي

***

اشنا مي د رقيب او د غماز غېږې ته ځي
لا دا ځومره نادان دی د رويبار غېږې ته ځي

چي هر تصوير ته ګورم د يار مخ مي شي ښکاره
دازه يم وررو ان که ي بل يار غېږې ته ځي

ډير دي عاشقان چي بې پروا ګرځي په مينه
په مينه قدم اخلي د نګار غېږې ته ځي

نه يم خبر دی نادان که جفا کار مي اشنا
کله يې رقيب کله يې دلدار غېږې ته ځي

يار مي ببوبا شو د بل چا سره خندا کړي
خود به يې ارماني ډير په تلوار غېږې ته ځي

کور په کور جګړې وې چي خپل وطن ته ولاړم
هر خوا ته ادېرې وې چي خپل وطن ته ولاړم

نړېدلي وو کورونه وران شوي ګودرونه
داد غم هلته شپې وې چي خپل وطن ته ولاړم

ځوک ګوډ شو ځوک ړانده شو د چا پرې شو سرونه
د مرګ دا واقعې وې چي خپل وطن ته ولاړم

دانه وو معلوم چي د چا پلار او د چا ورونه دي
رواني جنازې وې چي خپل وطن ته ولاړم

څه شو د ګودر ها سپرلی هغه مېلې چي وې
پرتې را ته ابرې وې چي خپل وطن ته ولاړم

هر يو هلته ملا دی دعوې کړي چي اسلام دی
د خداي سره دهوکې وې چي خپل وطن ته ولاړم

ټولو وورو ان کړې د اسلام او جهاد په نوم
بیاجوړې کنډوالې وې چې خپل وطن ته ولاړم

ورکې شوې قیصې هغه دمیني ارماني اوس
په پښو کښې زولنې وې چې خپل وطن ته ولاړم

***

و بې پښتو ته به سر ټیټ نه کړمه
و دې پرېدو ته به سر ټیټ نه کړمه

یمه پښتون زه پښتونخوا ګټمه
د چا زورو ته به سر ټیټ نه کړمه

کله پلورمه خپل وطن ملګرو
دچا پېسو ته به سر ټیټ نه کړمه

خپلې جرګې د پښتنو چې کوو
دبل جرګو ته به سر ټیټ نه کړمه

زه خو خوشحال او منلګ جان لرمه
ستا و شعروته به سر ټیټ نه کړمه

چې باچاخان او صمدخان دی زموږ
ستا و شملو ته به سر ټیټ نه کړمه

غواړم ارماني زه خپلواکي مدام
ستا و میدانو ته به سر ټیټ نه کړمه

***

زه درنه اشنا غواړم دغه دنیا څه کوم
مینه د رښتیا غواړم دغه دنیا څه کوم

اې خدایه مهربانه لږ رحم راباندي وکړه
کله زه دنیا غواړم دغه دنیا څه کوم

نه کوم مینه دهرچا سره پښتون ځوان یم
زه خپله لیلا غواړم دغه دنیا څه کوم

نه یمه نادان چي د هر چا پسې به ځمه
زه خو نظر ستا غواړم دغه دنیا څه کوم

زه خوار ارماني د محمد غوندي اشنا لرم
بله رضا ستا غواړم دغه دنیا څه کوم

***

په چا د میني اعتبار نه لرم
څوک بیا د خپل زړګی قرار نه لرم

واي چي ستا یم ستا په خوا درځمه
زه خو باور په دغه یار نه لرم

چي کله نن کله سبا کوي نو
د داسي خلګو انتظار نه لرم

څوک که قرباني په مینه نه کوي
ورسره هیڅکله زه کار نه لرم

وایم ارماني دغه رښتیا مدام
ګرځمه تنها زه دلدار نه لرم

***

دا ستاپه تمه هسي شپې تېروم
په ځان د هجر سرې لمبې تېروم

زه خو درځمه ستا کوڅې ته اشنا
لکه مېلمه یو دوې غرمې تېروم

په تا میئن یم لږ دي مخ که ښکاره
نن دي کوڅې کښې څو لمې تېروم

زه به درځمه د ګودر و خوا ته
لتا سره به څو شېبې تېروم

چي مسافر جانان مي ولاړې خلګو
د لیونتوب نو اوس شپې تېروم

زه ارماني د يو ديدن په تمه
دا ټوله ورځ دي په کوڅې تېروم
❋❋❋
دا پښتونخوا وطن مي کوردی کوردی
دا لروبر افغان مي ورور دی ورور دی

د خپل وطن د غرونو باز يمه زه
په خپل هېواد اکښې مي خيال نوردی نوردی

دقام په غم مي زړه هر وخت سوځېږي
زړه مي بدل په سوي سکوردی سکوردی

بيا به يو ځاي کړم لراوبر پښتانه
د غلامۍ عجبه اوردی اوردی

راځي چي جوړ کړو يو لښکر پښتنو
هېواد زموږ د سترګو تور دی تور دی

موږ به آزاد کړو خپل هېواد په وينو
زموږ په متو کښې ډير زوردی زوردی

موږ پښتانه خو سر په ننګ ورکوو
بې ننګي راته پېغوردی پېغوردی

نه چي ليکلي دخپل وطن شعرونه
له ارماني نه مي زړه توردی توردی
❋❋❋
زه به دي اشناکړمه ته که په دې خوا راشې
زړه به درنه غلاکړمه ته که په دې خوا راشې

زه په تا مېئن يمه ورمه تومتونه تـل
مينه د رښتياکړمه ته که په دې خوا راشې

پوه يمه په دې د بل په خولې رانه جلا شوې
بيابه دي پخلا کړمه ته که په دې خوا راشې

زه خو وفادار یمه وفا درسره کړمه
تابه باوفا کړمه ته که په دې خوا راشې

خلګ که هرڅه وايي زې کله پروا کوم
بیابه دي رضا کړمه ته که په دې خوا راشې

سر به لتا جار کړمه په مینه ستا جانانه
پوه به دې صفا کړمه ته که په دې خوا راشې

واوره دزړه سره ارماني په تا میئن یم
تابه په صلا کړمه ته که په دې خوا راشې

***

کله هېرېږي هغه ښه یادونه
خواږه خواږه ترخه ترخه یادونه
جانانه دومره صبره وکړه وایم
چي مي را یاد شي څه نه څه یادونه

یوځل خو راشه چي دي وکړم دیدن
نه مي هېرېږي ستا زاړه یادونه

چي سر مي ستا په زنګانه وو کله
چي وم وبده هغه وبده یادونه

د وطن ننګ شي رانه پاته هلته
چي شي را یاد د زنګانه یادونه

څنګه زه هېر کړمه هغه خوندونه
تل را سره دي ستا د خله یادونه

څنګه به سترګي غړوم وبل ته
ستا مي په زړه دي لا پراته یادونه

زه ارماني به هرڅه هېر کړم خلګو
هېرېږي نه د بېلتانه یادونه

***

خوار به مي خپل ځان شي ته که شوې جدا رانه
ورک رانه جهان شي ته که شوې جدا رانه

ته که رانه ولاړې ليونی به شم اشنا
څوک به مي جانان شي ته که شوې جدا رانه

اې د سترګو توره خفه نه شې له مانه
اوربه دي هجران شي ته که شوې جدا رانه

مه مروره زړګی مي په منګلو کښېي ليلا
دا زړمي پرېشان شي ته که شوې جدا رانه

زه ارماني شو مه بېزار دا ستا له کلي
يو به درست افغان شي ته که شوې جدا رانه

***

دا د يار تصوير دی بل به څه کوم
دا زما تقدير دی بل به څه کوم

سترګي يې کړې دي زما په لوري چي
غم کښېي مي راګير دی بل به څه کوم

نه ورکوم چاته خپل وطن زلمو
وېښ زما ضمير دی بل به څه کوم

زه به جانان خپل کړمه په مينه تل
زړه زما زهير دی بل به څه کوم

خندا به څنګه راته وکړي خلګو
يار زما په وير دی بل به څه کوم

خوار يم ارماني د يار پسې مدام
زړه زما دلګير دی بل به څه کوم

***

ليلا ته ګوره چي نن ماته ګوري
سبا ې ګوره چي وچا ته ګوري

د چا په لمسه مې لیلا شوه لیرې
دا چې رقیب زما لیلا ته ګورې

ماتر وفا غوښته جفا یې وکړه
د سې میئن به خود هر چا ته ګورې

نن چې یې لیلا تېرنه خفه ولاړه
مجبور عاشق یې وجفا ته ګورې

د سې یارې نه بېزارې پکار ده
چې ستا د مینې مشغولا ته ګورې

د خوبرویانو اشنای نه توبه
ارمانې تل وما وتا ته ګورې

***

تا راکړې چې غمونه دې تېرېږي
مرم خونه دغه دردونه دې تېرېږي

ستا د مینې لیونی ګرځم سحرا کښې
خبردی تېربه شې وختونه دې تېرېږي

تاویل چې تا سره مې مینه ده ګوره
لا په زړه مې ستا لوظونه دې تېرېږي

وکړه ارمانې دخپل اشنادیدن دې
په زړګې دې توپانونه دې تېرېږي

***

ژوندون زما ستا په وعدو تېرېږي
ستا د راتلو په اُمیدو تېرېږي

چې ته رانه شې په ما ګرانه یاره
د اوښکو رود مې په بڼو تېرېږي

د یار په مینه چې هرڅه کړې قربان
د مینې ژوند د لیونو تېرېږي

ته چي غمونه راکوې وماته
ورځي اوشپې مي په دردو تېرېږي

جانانه ستا يم د راتلو په تمه
هره شېبه په اند ښېنو تېرېږي

دا ارماني شو سوداي په عشق کښي
لکه ماشوم په لځو پښو تېرېږي

***

مينه کښي دردونه دي پرې پوه نه شوم
هرخوا ته غمونه دي پرې پوه نه شوم

کله يې اقرار کله انکار پر خوله
دغه يې لوظونه دي پرې پوه نه شوم

يو مي په کابل بل پېښور کښي مري
بل په ما اورونه دي پرې پوه نه شوم

ځي رانه ليلا مي بېوفا شوله
ورک رانه خوبونه دي پرې پوه نه شوم

هرځاي تر پښو لاندي پښتانه شوله
خوار مي ټوله ورونه دي پرې پوه نه شوم

ارماني وخپل قام ته حيرت وړی
ورک مو اندامونه دي پرې نه شوم

دومره په ګران دی بل به څه کوم
دا پښتونستان دی بل به څه کوم

زه چي پکښي اوسمه په مينه تل
زما دزړه ارمان دی بل به څه کوم

دلته مور خوشحاله يو په خپلو کښي
کور د صمد خان دی بل به څه کوم

ټول باندي نازېږي چي هېواد مو دی
دا په ټولو ګران دی بل به څه کوم

ساتي به په وينو خپل وطن زلمي
دا زما ايمان دی بل به څه کوم

ساتو به وطن د سر په بيه خپل
ګران په رمضان دی بل به څه کوم

***

ماته دي شه جامونه چي خوندونه اوس هغه نشته
ورک شه ساقي جانه مېخانې کښي دي مزه نشته

مرم خو پروانه کړمه درځمه مېخانې ته ستا
ماګوره دهوکه نه کړې چي دلته يو پياله نشته

ډير به وم خوشحاله که زه پروت د ساقي ښنګ کښي وم
هلته زه خبر يم چي هيڅ غم او تماشه نشته

ډکي که پيالې غمونه ليری که له ما ساقي
دلته مانشه کړه زما بله اراده نشته

پرېږده ساقي پرېږده چي نشه شمه دلې او سم
پروت به مېخانې کښي يم زما بله قيصه نشته

ولاړمه نشه شوم ارماني د يار په مينه کښي
ګورمه و ځانته چي زما غوندي نشه نشته

***

ستا د يادو سره مي ژوند دی ته په څه خبريې
له ډير غمو سره مي ژوند دی ته په څه خبريې

جانانه ته زما جانان يې بل زه څه پېژنم
داند ښنو سره مي ژوند دی ته په څه خبريې

لتانه ليري مسافر په بل هېواد کښي اوسم
داچي پردو سره مي ژوند دی ته په څه خبريې

زه دي غمو کښې هم خوشحاله يم خفه جانانه
ستا تصويرو سره مي ژوند دی ته په څه خبريې

که ټول جهان رڼا شي زې به څه کومه
له تورو شپو سره مي ژوند دی ته په څه خبريې

يمه خوشحاله ارماني په دې زما جانانه
د پښتنو سره مي ژوند دی ته په څه خبريې

***

راځي چي جوړ پښتونستان کړو زلمو
دخان شهيد کور به ودان کړو زلمو

بيا به وي جرګې او مرکې دلته
دغه وطن چي دخپل ځان کړو زلمو

ترڅو به ژوند د بل په نوم کوو مورِ
پاڅې چي جوړ ځانته نشان کړو زلمو

شي به رڼا خوره وره ارماني
پيدا چي لږ غوندي پوهان کړو زلمو

***

په دې کوڅې چي ښايستې تېرېږي
په زړه زما د اور لمبې تېرېږي

ستاو راتلو ته يم لېواله ګراني
کله په ما د هجر شپې تېرېږي

ماته را يادي د جنت شي هوري
منګي په سر چي پښتنې تېرېږي

ستا په راتلو مي ټول وجود شي تازه
بې تا مي زړه کښې تلوسې تېرېږي

په ښکلې مخ يې ارماني کړم مېئن
اوس نو مخ پټ په سرې غرمې تېرېږی

***

چي تورپيکي په مخ شانه کړي اوس بيا
عالمه مابه ديوانه کړي اوس بيا

دا چي په ناز ناز قدم راواخلي نو
په غم به ما گوره اخته کړي اوس بيا

چي ځان سينگار کړي و ديدن ته راشي
هم به زما غزل ښايسته کړي اوس بيا

د ميني چل و ماته دا راښي
پوهه به مي دا په يارانه کړي اوس بيا

له مانه ورک شي د دنيا غمونه
ما چي په کورکښي خپل ميلمه کړي اوس بيا

زه ارماني به بيا نشه نشه يم
ماچي په سرو شونډو نشه کړي اوس بيا

***

ټول سره يوځاي دي ماپرتااوتاپرماوژني
هيڅ گناه مونشته ظالمان مو خامخاوژني

کړی يې داهوډدی چي پښتون به نه پربږدودلته
نه پريږدي هيڅ ځوک هم موطالب هم موملاوژني

بياراته يوځاي دي د رنجيت او د بابر بچي
دوي په دې رضادي چي بچي د احمدشاه وژني

دا زمونږ ترمنځه چي توپيريي پيدا کړی دی
نه پوهيږو مونږچي مولادوي په څه گناه وژني

مه کوی جنگونه نوردرځي چي سره يوشواوس
هم دازمونږدښمن به موبياگوره په چاوژني

گوره ارماني پښتون په خپله سره خوري يوبل
شک په دې کښي نشته چي دښمن بي هم په داوژني

***

ګرځم سرګردانه ستا په عشق کښې زه
یمه پریشانه ستا په عشق کښې زه

ورک رانه خپل ځان دی اوس به څه کوم
مرم دي له هجرانه ستا په عشق کښې زه

مانه مرور ګرانه په څه شوليې
غواړم دي جانانه ستا په عشق کښې زه

ماته دي پېغور دا ټول وطن کړلو
وړم تومت له ځانه ستا په عشق کښې زه

تاته چي رقیب خندا په ناز کوي
بیا شمه حیرانه ستا په عشق کښې زه

نن که ارماني درشم دیدن ته ستا
ډیر به شم ستومانه ستا په عشق کښې زه

***

مورې پښتانه پښتونستان جوړه وو
د خان شهید د زړه ارمان جوړه وو

مورې له امونه تر اټکه یو یـوو
پر دغه خاوره خپل نشان جوړه وو

پښتنو ځي چي خپل وطن آزاد کړو
ښکلې وطن د باچاخان جوړه وو

زلمیانو پاخي دا خوبونه پـرېږدي
مورې د زلمونه میـرویس خان جوړه وو

ترخو به داسي غلامان یو د بل
آزاد وطن افغانستان جوړه وو

په خپله خاوره ارماني جنګېږي
واي اوس دلته یو کاروان جوړه وو

***

ولاړ شمه لمبه شمه چي ستاته تصويرته وګورم
خاوري شم ايره شمه چي ستاته تصويرته وګورم
ورک شمه له ځانه دمجنون غوندي سحراته ځم
داسي بېګانه شمه چي ستاته تصويرته وګورم
ته چي راته نه خاندې وژاړمه ستاتصويرته
بيا په دې غصه شمه چي ستاته تصويرته وګورم
ته چي رانه ولاړې نواوس زه په غم اخته شومه
زه په دې خفه شمه چي ستاته تصويرته وګورم
يوزه خوار ارماني يمه ستا غموکښي تل اوسم
بيا په غم اخته شمه چي ستاته تصويرته وګورم

***

ماته خوږه يې له هر چا محبوبې
ځکه نازيږمه پر تا محبوبې
راسره مه کوه ټګي نازکي
وکړه لوظونه د رښتيا محبوبې
خلګ مي ولي اوس په کاڼو دلته
غواړم چي ولاړ شو په سحرا محبوبې
ته چي له ماسره نن کډه وکړې
رقيب به شي بيا به په ژړا محبوبې
محبوبې تا سره چي زه جوړه شم
بيا دي پناه شي دا دنيا محبوبې
خبر دی تېرېږي دغه شپې تېرېږي
رمضان به ستا وي خامخا محبوبې

***

د آغاجان همدرد کلام

الله دي تل ترتله تالري ودان ارماني
خداي دي پوره که دزړګي هريو ارمان ارماني
چي هميشه دي دپښتوژبې خدمت کړی دي
په شاعرانوکښې لرې نوم اونښان ارماني
دغليم سترګوکښي اغزه يې خاص په دغه سبب
واي پرپښتوباندي ميئن دی رمضان ارماني

صفت دد سي زلموخوند کوي هميشه يې کوم
همدردواي خداې دي ښتايسته که په ايمان ارماني

***

څوک نه منم په خپل جانان نازېږم
په خپل وطن پښتونستان نازېږم
سر به قربان د پېروان په شان کړم
هم په شهادت د ساقي جان نازېږم
زه برکت او رمضان یادوم
له دوي سره په متهاب خان نازېږم
وزیراکا چي مو هېر نه شي ګوري
بل په ډاکټر دې صمد خان نازېږم
دا کلیوال او اولسیار ستایمه
زه په منظور او صاحب خان نازېږم
یو جان محمد او بل کریم یادېږي
په بازمحمد او سعید خان نازېږم
حبیب الرحمان او صابرشاه دی خلګو
له دوي سره په خالد خان نازېږم
ډیر شهیدان له مانه هېر دي خلګو
په شیرعلي او حامد خان نازېږم
نه فیض الله نه جلات خان هېروم
زه ارماني په صمد خان نازېږم

یو څو شعرونه

دګل او داغزي سره په څنګ کښې اوسم
دلیوني سړي سره په څنګ کښي اوسم
هرڅه ې رانه لوټ کړی ددوستۍ په نامه
زه لادپربدي سره په څنګ کښي اوسم

***

اوس لاغوټۍ ګل شوې نه ده زه به څنګه درشم
چي لیونۍ خپل شوې نه ده زه به څنګه درشم
هله به درشم چي ټوټې ټوټې وطن یوځاي کړم
چي مي پګړۍ ول شوې نه ده زه به څنګه درشم
زه خو دوطن د جوړېدو ارمان په زړه لرم
لا پښتونخوا خپل شوې نه ده زه به څنګه درشم

Tanki Armanuna Poet / writer: Mohammad Ramazan Armani
Published by: www.pashtoonkhwa.com
Sat 06. December 2014